

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radmily Baďurové a soudců Mgr. Šárky Bokůvkové a Mgr. Tomáše Ožany ve věci

žalobkyně: **CETIN a. s.**, IČO 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Pavlem Kejlou
sídlem Washingtonova 1624/5, Nové Město, 110 00 Praha 1

proti
žalovaným: 1. **TJ Spartak Dvorce, z. s.**, IČO 47655887
sídlem Na Aleji 297, 793 68 Dvorce
zastoupený advokátem Mgr. Janem Lehkým
sídlem Na příkopě 1096/19, Staré Město, 110 00 Praha 1

2. **Telecom Infrastructure Partners Czech Republic, s. r. o.**,
IČO 11976390
sídlem V celnici 1031/4, Nové Město, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Janem Lehkým
sídlem Na příkopě 1096/19, Staré Město, 110 00 Praha 1

o žaloba o určení

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 22. 5. 2024, č. j. 38 C 123/2023-159, ve znění doplňujícího rozsudku ze dne 5. 6.2024, č. j. 38 C 123/2023-163,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se v napadené části, tj. v odstavci III. výroku, ve znění odstavce I. výroku doplňujícího rozsudku a v odstavci IV. výroku a v odstavci II. výroku doplňujícího rozsudku, **potvrzuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

II. Žalobkyně **je povinna nahradit** žalované 1. a 2. náklady odvolacího řízení, a to žalované 1. ve výši 10 114,50 Kč a žalované 2. ve výši 11 932,50 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaných.

Odůvodnění:

1. Okresní soud výše uvedeným rozsudkem výroky I. a II. zastavil řízení o vzájemném návrhu žalované 2. a vrátil ji část soudního poplatku. Výrokem III. ve spojení s doplňujícím rozsudkem zamítl žalobu žalobkyně na určení, že v období od 12. 1. 2023 do 31. 12. 2023 nositelem práv a povinností pronajímatele dle nájemní smlouvy ze dne 29. 11. 2005 uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou 1. na pronájem pozemku p. č. 2215/1 v katastrálním území Dvorce u Bruntálu, je žalovaná č. 1. Dále uložil žalobkyni povinnost nahradit žalovaným náklady řízení 28 748,06 Kč. Vyšel ze zjištění, že předchůdkyně žalobkyně a žalovaná 1. mezi sebou uzavřely 23. 11. 2005 smlouvu o nájmu části pozemku, p. č. 2215/1 v katastrálním území Dvorce u Bruntálu, jež byla dodatky (naposledy už uzavřenými již s žalobkyní) prodlužována do 28. 12. 2025. Dne 27. 11. 2016 mezi Českou telekomunikační infrastrukturou, a. s. jako oprávněnou osobu a žalovanou 1. jako osobu obtíženou, byla zřízena služebnost ve prospěch oprávněného spočívající ve zřízení, provozování, údržbě a opravách podzemního komunikačního vedení na pozemku vymezeném v geometrickém plánu ze dne 31. 8. 2016, č. 1030-687/2016. Dne 30. 12. 2022 uzavřela žalovaná 1. jako povinná osoba a žalovaná 2. jako oprávněná osoba smlouvu o požívacím právu, kdy si jmenované společnosti zřídily za úplatu 300 000 Kč služebnost požívacího práva jako práva věcného k části pozemku p. č. 2215/1 v katastrálním území Dvorce u Bruntálu, obci Dvorce o výměře 137 m², jak je vyznačeno v geometrickém plánu, který tvoří přílohu č. 3 smlouvy. Dále si strany sjednaly, že oprávněný převezme veškerá práva a povinnosti povinné osoby vyplývající z nájemní smlouvy a vstoupí jakožto pronajímatel do právního postavení povinné osoby vyplývající z nájemní smlouvy, přičemž se jedná o nájemní smlouvu uzavřenou dne 29. 11. 2005 mezi povinnou osobou, jakožto pronajímatelem a právním předchůdcem nájemce společnosti Eurotel Praha spol. s r. o. Žalovaná č. 2 oznámila žalobkyni uzavření smlouvy o požívacím právu a převzetí práv pronajímatele z nájemní smlouvy dopisem z 21. 3. 2023. Žalobkyně pak dopisem ze dne 29. 3. 2023 oznámila žalované č. 2, že dle jejího názoru nebyly naplněny zákonné podmínky pro změnu pronajímatele a žalobkyně považuje za osobu oprávněnou vykonávat veškerá práva a povinnosti pronajímatele z nájemní smlouvy nadále žalovanou 1. Žalobkyně tuto nájemní smlouvu z 23. 11. 2005 vypověděla a od 31. 12. 2023 již nájemkyní smlouvy z této smlouvy není.

2. Po právní stránce pak okresní soud uzavřel, že žalobkyně má dle § 80 o. s. ř. naléhavý právní zájem na určení osoby pronajímatele, neboť mezi účastníky je spornou otázkou, zda na základě smlouvy o požívacím právu je pronajímatelem žalovaná č. 1 či žalovaná č. 2. Podle § 1285 o. z. je služebnost požívacího práva nejširší služebností, kdy vlastníkovi zůstává holé vlastnictví a oprávněná osoba má právo věc užívat a požívat, tedy má nárok na požitky v podobě nájmu věci další osobě. Obdobně jako u nájmu dle § 2221 o. z. tedy dochází k přechodu nájemního vztahu z vlastníka na osobu oprávněnou z požívacího práva jakožto nového pronajímatele. Okresní soud neshledal, že by smlouva o požívacím právu byla v rozporu s dobrými mravy či veřejným pořádkem, kdy obsah závazku z nájemní smlouvy se kromě pronajímatele nijak nezměnil. Žalovaná 2. do výkonu práv z nájemní smlouvy či věcného břemene nezasahovala a je rovněž ze zákona povinna stávající nájemní vztah a věcné břemeno respektovat. Obchodní záměr žalované 2. zajistit si příjem z nájemního vztahu pak není v rozporu s právním řádem či dobrými mravy. Smlouva o požívacím právu není neplatná, ani pro odchylná ujednání stran ohledně údržby věci oproti ustanovení § 1288 o. z. Ani ujednané smluvní pokuty nečiní smlouvu neplatnou, kdy nárok na smluvní pokutu by byl případně pouze soudem moderován. Okresní soud tedy dospěl k závěru, že v období od 12. 1. 2023 do 31. 12. 2023 vstoupila v důsledku požívacího práva do práv a povinnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

pronajímatele z nájemní smlouvy ze dne 23. 11. 2005 žalovaná 2. Proto žalobu na určení, že nositelem práv a povinností pronajímatele je žalovaná 1., zamítl.

3. Proti výrokům III. a IV. rozsudku a doplňujícímu rozsudku podala žalobkyně odvolání, které odůvodnila tím, že smlouvou o zřízení požívacího práva byla žalované 1. uložena řada povinností odchylně od zákonné úpravy. Žalovaná 2. si ponechala všechna práva, ale všechny povinnosti ponechala žalované 1. Rovněž byly sjednány drakonické smluvní pokuty v neprospěch žalované 1. Žalované 1. tedy nezůstalo pouhé holé vlastnictví, jak je upraveno zákonem. Okresní soud rozporně v odůvodnění tvrdí, že žalované zůstalo holé vlastnictví a posléze tvrdí, že tomu tak u této konkrétní smlouvy není. Nemůže se tedy jednat o požívací právo, jen proto, že je tak smlouva formálně nazvána, ale o jde o smlouvu inominátní, popř. smlouvu o nájmu. Smlouva nájemního typu pak nemůže obstát v konkurenci s dříve uzavřenou nájemní smlouvou, jak uzavřel například Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou rozsudkem ze dne 29. 6. 2023, č. j. 11 C 233/2022-143. Okresní soud se tímto jiným právním posouzením totožné skutkové situace v odůvodnění nikterak nevypořádal. Rovněž dle judikatury Nejvyššího soudu neobstojí věcné břemeno a následná nájemní smlouva, a contrario tedy nájemní smlouva vylučuje zřízení následné služebnosti k předmětu nájmu. Rovněž závěr okresního soudu, že jednání žalované 2. není rozporné s dobrými mravy dle § 588 o. z. neobstojí, neboť jde o parazitické chování, kdy se snaží žalovaná 2. vměstnat do nájemního vztahu a parazitovat na něm, aniž by z toho měla užitek kterákoli smluvní strana. Toto navíc žalovaná 2. hodlá činit i v budoucnu u jiných nájemních vztahů k jiným pozemkům. Zneužívání práva pak nemůže podléhat právní ochraně. Jednání proti dobrým mravům nemůže požívat právní ochrany bez ohledu na to, jestli porušuje některý právní předpis. Že se nemění obsah nájemního vztahu není pravdou, neboť při přechodu nájmu by musela žalobkyně jednat s žalovanou 2. ta by mohla při nejbližší možné příležitosti chtít navyšovat nájemné. Rovněž postup žalované vlastněné zahraniční společností může narušit veřejný pořádek ohrožením kritické infrastruktury mobilních komunikací. Navrhla proto změnu napadeného rozsudku tak, že žalobě bude vyhověno, popř. zrušení rozsudku a vrácení věci okresnímu soudu.

4. Žalovaní se vyjádřili tak, že žalovaná 2. není žádným spekulantem, ale solidním subjektem a součástí globální investiční skupiny, jejíž součástí je i penzijní fond. Cílem tedy není generování okamžitých zisků, ale dlouhodobé bezpečné rentabilní investice. Pro žalovanou 1. smlouva přinesla dvacetinásobek běžného nájemného v situaci, kdy nájemné nebylo dle nájemní smlouvy navyšováno o inflaci. Rovněž přináší smlouva pro vlastníky pozemků převzetí často nátlakového jednání s žalobkyní. Pro žalobkyni přináší možnost zjednodušení administrativy, jednotný kontaktní bod, možnost pro dlouhodobé obchodní plány a možnost množstevních slev. Není v zájmu žalobkyně navyšovat nájemné a nutit operátory k ukončování smluv. Platby za telekomunikace jsou v ČR jedny z nejvyšších v EU, není tedy namístě strašit dalším zdražením v důsledku tvrzeného zvyšování nájmu pozemků. Jediným motivem žalobkyně je tedy maximalizace zisku a zamezit žalované 2. ve vzniku sofistikovaného obchodního partnera, který nebude náchylný k nátlaku na snížení nájemného. Naopak žalobkyně přemístěním zařízení a ukončením nájmu se snaží vyhnout nutnosti platit nájemné. To, že při požívacím právu zůstává holé vlastnictví plyne z podstaty požívacího práva (právo užívat plody a užitky věci), například daňová povinnost zůstává na vlastníkovi bez ohledu na toto právo. Povinnosti smlouvou přenášené na žalovanou 1., by mohla žalovaná 2. stejně přenést smlouvou i na jiný třetí subjekt, což zákon nevylučuje. Zákonná úprava práv a povinností požívacího práva je dispozitivní, což kromě ustanovení § 978 o. z. potvrzuje i důvodová zpráva. Nejsou tedy vyloučena odchylná ujednání stran týkající se údržby věci, k níž bylo zřízeno požívací právo, nebo zákaz převodu nemovitostí žalobkyni či jinému operátorovi. Rovněž nelze smlouvě přisuzovat zcela jiný význam, než bylo úmyslem stran. Výklad zaujatý jiným okresním soudem v jiném sporu je v příkrém rozporu s vůlí smluvních stran. Rovněž služebnost požívacího práva nekoliduje s právy z nájemní smlouvy a poukaz žalobkyně na judikaturu není příléhavý. Odborná literatura a judikatura uvádí, že zřízením požívacího práva přechází existující nájemní vztah na požívatele. Ostatně ke změně subjektu

dochází i v jiných případech (prodej nemovitosti, dědictví nebo právě požívací právo). Koneckonců nájemní smlouvu neuzavírala sama žalobkyně, ale byla jako nájemce taky žalované 1. vnucena jako nájemce. Navrhli proto potvrzení napadeného rozsudku jako správného.

5. Z podnětu včasného odvolání žalobkyně přezkoumal odvolací soud rozsudek postupem dle § 212 odst. 1 věta prvá a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. v napadené části včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, se závěrem, že odvolání není důvodné.

6. Odvolací soud dle § 213 odst. 4 a § 205a písmeno f) o. s. ř. doplnil dokazování o listiny navržené žalobkyní u odvolacího jednání, z nichž zjistil, že žalovaná 2. ve dvou případech nájemního vztahu (se společnostmi K-Team s. r. o. a Mlýn Šenov a. s.) sdělila žalobkyni, že s vlastníky pozemků uzavřela smlouvy o postoupení pohledávek z nájemní smlouvy (zejména pohledávek nájemného, případné kauce, náhrady škody a úroků z prodlení). Dále bylo vlastníky pozemků uděleno žalované 2. exkluzivní oprávnění je zastupovat při jednáních s žalobkyní týkajících se nájemních smluv, odkazuje na plnou moc v příloze. Žádá tedy o zasílání nájemného na účet žalované 2. a zasílání všech písemností týkajících se nájemních smluv žalované 2. Je tedy prokázáno, že žalovaná 2. jinými právními instituty (postoupením pohledávek a jako zástupce) vstupuje do vztahu mezi nájemcem a pronajímatelem ve více smluvních vztazích žalobkyně, aby si zvýšila vyjednávací pozici vůči žalobkyni a zajistila si příjem z nájemného a měla možnost ovlivnit obsah nájemního vztahu.

7. Okresní soud z provedených důkazů podle § 132 o. s. ř. vyvodil řádná a dostatečná skutková zjištění, odvolací soud takto zjištěný skutkový stav přejímá a doplňuje o skutkové zjištění uvedené výše, v podrobnostech na skutková zjištění okresního soudu odkazuje.

8. Odvolací soud souhlasí se závěrem okresního soudu, že s ohledem na soudní úschovu nájemného a teoretická další práva z nájemního vztahu, která mohou vyvstat či trvat i po jeho skončení, je dán naléhavý právní zájem žalobkyně na určení osoby pronajímatele ve smyslu § 80 o. s. ř. i po skončení nájemního vztahu.

9. Podle § 1285 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (dále jen o. z.). Služebností požívacího práva se poživateli poskytuje právo užívat cizí věc a brát z ní plody a užitky; poživatel má právo i na mimořádný výnos z věci. Při výkonu těchto práv je poživatel povinen šetřit podstatu věci. Podle § 1287 o. z. poživatel přejímá všechny závady, které na věci vázly v době, kdy byla služebnost zřízena. Nese také náklady, bez nichž by se plodů a užitků nedosáhlo. Podle § 1288 o. z. poživatel udržuje věc ve stavu, v jakém ji převzal, a hradí obvyklé udržovací náklady na věc včetně její obnovy a obvyklého pojištění proti škodám. Zmenší-li se přesto řádným užíváním věci její hodnota bez viny poživatele, není za to poživatel odpovědný.

10. Pokud jde o odvolací námitky žalobkyně, že služebnost požívacího práva a postup žalované 2. je v rozporu s dobrými mravy, se zákonem a s veřejným pořádkem daných zájmem na ochraně kritické infrastruktury ve smyslu § 588 o. z., není důvodná. Není zakázáno, aby subjekt vlastnící případné prvky kritické infrastruktury nebyl ze zahraničí, či neměl zahraniční vlastnickou strukturu. Ostatně sama žalobkyně je dle údajů obchodního rejstříku vlastněna zahraniční společností z Nizozemí – CETIN Group N.V., jakož je žalovaná rovněž vlastněna zahraniční společností. Zákon dosud zavedl pouze předchozí schválení investic zákonem č. 34/2021 Sb., pro investory mimo zemí EU, nikoli paušální zákaz zahraničních investorů do kritické infrastruktury. Pokud by stát trval na tom, že prvky kritické infrastruktury musí být více chráněny, včetně omezení vlastnické struktury, fyzického umístění infrastruktury apod., přenesl by tuto povinnost na vlastníka např. tím, že ji musí mít umístěnu na svých pozemcích či nemovitostech v rámci ČR, například s omezením převoditelnosti, předkupním právem státu apod. Zřídil by na ochranu infrastruktury např. zákonná věcná břemena, možnost vyvlastnění, dočasného převzetí za krizové situace apod. Pokud takové konkrétní povinnosti stanoveny vlastníkům kritické infrastruktury nejsou, je věcí žalobkyně, kde infrastrukturu umístí a jak se dohodne s vlastníky potřebných pozemků v rámci běžného obchodního styku, popř. zda pozemky potřebné pro infrastrukturu odkoupí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.

11. Pokud jde o odvolací námitku rozporu s dobrými mravy, je rovněž nedůvodná, neboť jde o střet dvou obchodních korporací, kdy jedna se snaží minimalizovat či optimalizovat náklady (žalobkyně) a druhá se snaží zajistit a případně zvýšit svůj zisk (žalovaná 2.). Jestliže tedy obchodní model žalované 2. spočívá ve zvyšování její vyjednávací síly spojováním vlastníků pronajatých pozemků, jde o sice dravý, ale přípustný způsob podnikatelské strategie. To, že smlouvy s žalovanou 2. mohou být pro vlastníky nemovitostí nevýhodné, je záležitostí těchto vlastníků a jejich autonomie vůle, jestli se jim vyplatí za jednorázovou úplatu, se zachováním řady povinností, se vzdát budoucích příjmů z pronájmu či možnosti pozemek užívat. Jde o otázku případné relativní neplatnosti takové smlouvy, nebo jak poukazuje okresní soud např. i moderace smluvní pokuty, kterých se může domáhat jen smluvní strana, nikoli však žalobkyně.

12. Pokud jde o námitku, že uzavřená smlouva není smlouvou o požívacím právu, ale jakousi smlouvou nájemní, pak z obsahu smlouvy o požívacím právu dle § 556 o. z. jak z jazykového znění, tak shodné vůle žalované 1. a 2. prezentované i v průběhu tohoto soudního řízení, je zřejmé, že hodlaly uzavřít smlouvu o požívacím právu, byť k přesně specifikované části pozemku, která byla pro žalovanou 2. lukrativní. Je sice z postupu žalované 2. zřejmé, že požívací právo slouží jen jako prostředek, jak si žalovaná 2. hodlá zajistit příjem z nájemného, ale to je jednou z podstaty požívacího práva – možnost služebný pozemek pronajímat, tedy pobírat užitky věci ve smyslu § 491 odst. 2 o. z. ve formě nájemného. Rovněž není důvodná námitka, že si smluvní strany smlouvy o požívacím právu sjednaly odchylně vzájemná práva např. týkající se údržby nemovitosti a že žalované 1. nezůstalo pouze holé vlastnictví. Pojmovými znaky požívacího práva dle § 1285 o. z. je přenechání věci k užívání a požívání, při zachování její podstaty. Pouze pro případ, že si strany další konkrétní práva a povinnosti nad rámec těchto základních ujednání neupraví, nastupuje zákonná úprava. Nadto § 978 o. z. pak nevylučuje dispozitivnost úpravy věcných práv k věci cizí, ovšem s omezením případných účinků dispozitivní dohody navenek vůči třetím osobám. Tedy odchylná ujednání smlouvy o požívacím právu z ní nečiní jiný smluvní typ, a i dle závěru odvolacího soudu jde mezi žalovanými o smlouvu o požívacím právu, nikoli smlouvu nájemní.

13. Odvolací soud tedy souhlasí se závěrem okresního soudu, že smlouva o požívacím právu uzavřená mezi žalovanými je smlouvou platnou. Zbývá posoudit otázku střetu věcného práva k věci cizí s již existujícím nájemním vztahem, když občanský zákoník upravuje výslovně jen střet obligačních vztahů v ustanovení § 1763 a střet dvou služebností v § 1266 o. z.

14. Obecně sice lze subjekt obligačního závazku zaměnit jen dohodou stran (§ 1895 a násl. o. z.), avšak existují i výjimky v podobě jiných právních skutečností – například § 2221 o. z. přechod nájmu při změně vlastníka (věcně právní aspekt v obligačním vztahu); § 2279 o. z. smrt nájemce a přechod nájmu; smrtí smluvní strany a dědění § 2009, § 1475 o. z.; přechodem práv právnické osoby například při přeměnách společností. Koneckonců žalobkyně také původní nájemní smlouvu neuzavírala, ale z původní společnosti Eurotel Praha, spol. s r. o., IČO 15268306, přešla v důsledku zrušení a převzetí jmění na ČESKÝ TELECOM, a. s. (nyní O2 Czech Republic a. s.), IČO 60193336, z níž se odštěpila žalobkyně a převzala část jmění společnosti O2 včetně nájemního vztahu s žalovanou 1. Není tedy vyloučena změna věřitele či dlužníka, tedy subjektu závazkového vztahu, i jinou právní skutečností než pouze dohodou smluvních stran.

15. U požívacího práva výslovná úprava přechodu nájmu v zákoně absentuje. Lze ji však dovodit z povahy požívacího práva § 1285 o. z. – vlastník přenechává své užívací a požívací právo jinému. Jinými slovy vlastník přenechává výkon podstatných vlastnických práv jinému subjektu. Skutečně jde o stav obdobný převodu vlastnického práva, které přechází na subjekt, který by jinak nebyl vázán nájemní smlouvou. Analogická aplikace ustanovení dle § 10 odst. 1 a § 2221 o. z. na ochranu trvání nájemního vztahu je tedy namístě i u požívacího práva, kdy dochází k přechodu práva požívat a užívat na poživatele, jinak rovněž nevázaného nájemní smlouvou. K obdobným závěrům pak dochází i odborná literatura (např. Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník VI., Závazkové právo, komentář 1. vydání 2014, str. 296, C. H. BECK; Švestka, J. a kol., Občanský zákoník: Komentář,

Svazek III. str. 724-726, Wolters Kluwer). I judikatura vztahující se k historické právní úpravě požívacího práva dospívá k závěru o přechodu nájemního vztahu, a to výslovně u nájemného (viz Nejvyšší soud ČR, ze dne 22. 9. 1934, sp. zn. Rv II 683/32 *Zřídil-li vlastník pronajaté věci k ní jinému právo požívání, postoupil mu i nárok proti nájemci na vybrání činže a vedlejších poplatků.*), popř. u práva poživatele žádat přivolení k výpovědi při existenci požívacího práva k domku bez ohledu na to, kdy byl nájemní vztah uzavřen (Rozhodnutí Krajského soudu v Pardubicích z 18. května 1956, 4 Co 479/56 *Po dobu, po kterou vázne na rodinném domku právo požívání, přísluší právo domáhat se přivolení k výpovědi z důvodů § 1 písm. f) nař. č. 179/1950 Sb., o důležitých důvodech k výpovědi chráněných nájmů nebo k jich zrušení bez výpovědi, výlučně poživateli. Je nerozhodné, zda nájemní poměr vznikl teprve za trvání požívacího práva či již před vznikem požívání.*). Závěr o zákonné cesi pouze práva na nájemné není odůvodnitelný, neboť by bylo nesmyslné, aby docházelo ke štěpení nájemního vztahu a nájemce se s částí svých práv obracel na vlastníka a platbu nájemného řešil s poživatelem. Odvolací soud tedy souhlasí se závěrem okresního soudu, že zřízením požívacího práva vstupuje poživatel do práv a povinností dosavadního pronajímatele věci, k níž nabyl požívací právo.

16. Proto odvolací soud dle § 219 o. s. ř. potvrdil rozsudek v napadené části a doplňující rozsudek jako věcně správný, byť výrok II. doplňujícího rozsudku byl nadbytečný, kdy šlo ve své podstatě o opravu výroku III. rozsudku stran požadované doby trvání nájemního vztahu od 12. 1. 2023 do 31. 12. 2023.

17. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud rozhodl podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalovaní byli v odvolacím řízení úspěšní, mají právo na náhradu nákladů řízení, sestávající z odměny zástupce žalovaných 4 000 Kč za vyjádření k odvolání dle § 9 odst. 3 písmeno a), § 7, § 12 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném k 31. 12. 2024, tj. 2 000 Kč za každou žalovanou, k tomu dle § 13 advokátního tarifu pouze jeden režijní paušál 300 Kč. Za účast u odvolacího jednání pak náleží zástupci žalovaných odměna 6 660 Kč dle § 9 odst. 3 písmeno a), § 7 (z tarifní hodnoty 65 000 Kč částka 3 700 Kč, u 2. žalované pak dle § 12 odst. 3 odměna 2 960 Kč), tj. 3 330 Kč u každé žalované, k tomu dle § 13 odst. 4 pouze jedna náhrada hotových výdajů 450 Kč. Dále náhrada za ztrátu času za 14 půlhodin cesty tam a zpět celkem dle § 14 advokátního tarifu 2 100 Kč. K tomu náhrada za DPH 2 837 Kč z odměny a náhrady hotových výdajů (21 % z 13 510 Kč). Za jízdné vlakem k jednání a zpět celkem 1 882 Kč a dle § 137 odst. 1 náklady na nocležné 2 000 Kč. Žalovaná 2. pak vynaložila náklady na cestu k jednání vlakem ještě 1 818 Kč. Celkem tedy náklady žalované 1. činí 10 114,50 Kč (odměna 2 000 + 3 330 + ½ náhrada hotových výdajů 150 + 225 + ½ zmeškaný čas 1 050 + DPH 1 418,50 + ½ jízdné 941 Kč a ½ nocležné 1 000). Náklady žalované 2. pak činí 11 932,50 Kč (odměna 2 000 + 3 330 + ½ náhrada hotových výdajů 150 + 225 + ½ zmeškaný čas 1 050 + DPH 1 418,50 + ½ jízdné 941 Kč a ½ nocležné 1 000 + jízdné účastníka 1 818).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je dovolání přípustné**, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Dovolání je možno podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Ostrava 9. ledna 2025

JUDr. Radmila Baďurová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Herdinová.